

Środa, 28 września 2005 r.

55. W przypadku gdy instytucja nie posiada informacji w zakresie codziennych lokat bazowych tytułów uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, może ona obliczać wymogi kapitałowe z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego) zgodnie z metodami określonymi w niniejszym załączniku, pod warunkiem że spełnione zostały następujące warunki:
- zakłada się, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w pierwszej kolejności inwestuje w najwyższym dozwolonym zakresie w te klasy aktywów, które wiążą się z najwyższym wymogiem kapitałowym z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego), następnie zaś w porządku malejącym, aż do osiągnięcia limitu inwestycyjnego. Pozycja w tytułach uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania będzie traktowana jak bezpośredni udział w prawdopodobnych lokatach;
 - przy obliczaniu wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka pozycji instytucje uwzględnią maksymalne ryzyko pośrednie, wynikające z ewentualnego utrzymywania pozycji poprzez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, zwiększając proporcjonalnie wielość pozycji w tytułach uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania aż do osiągnięcia maksymalnego dozwolonego poziomu ekspozycji z tytułu lokat bazowych; oraz
 - w przypadku gdy wymóg kapitałowy z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego) zgodnie z niniejszym ustępem wykracza ponad poziom określony w ust. 48, poziom ten stanowi limit dla wymogu kapitałowego.
56. Instytucje mogą oprzeć się na obliczeniach i sprawozdaniach strony trzeciej w zakresie wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka pozycji (ogólnego i szczególnego) dla pozycji w tytułach uczestnictwa przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania objętych przepisami ust. 53 i 55, zgodnie z metodami określonymi w niniejszym załączniku, upewniwszy się co do prawidłowości takich obliczeń i sprawozdań.

ZAŁĄCZNIK II

OBLICZANIE WYMOGÓW KAPITAŁOWYCH Z TYTUŁU RYZYKA ROZLICZENIA I RYZYKA KREDYTOWEGO KONTRAHENTA

RYZYKO ROZLICZENIA/RYZYKO DOSTAWY

- W przypadku transakcji, w których instrumenty dłużne, instrumenty kapitałowe, waluty obce i towary (z wyłączeniem umów z udzielonym lub otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, umów zaciągania i udzielania pożyczek papierów wartościowych lub towarów) pozostają nierozliczone po ustalonej dacie dostawy, instytucja winna obliczać różnicę cenową, mogącą stanowić jej stratę. Jest to różnica między ustaloną ceną rozliczeniową danego instrumentu dłużnego, instrumentu kapitałowego, waluty obcej lub towaru oraz jego bieżącą ceną rynkową, gdy różnica ta może stanowić stratę instytucji. W celu obliczenia wymogu kapitałowego należy różnicę tę pomnożyć przez odpowiedni współczynnik z kolumny A w tabeli 1.

Tabela 1

Liczba dni roboczych po terminie rozliczenia	(%)
5-15	8
16-30	50
31-45	75
46 lub więcej	100

DOSTAWA INSTRUMENTÓW DO ROZLICZENIA W PÓŹNIEJSZYM TERMINIE

- Instytucje mają obowiązek utrzymywania funduszy własnych określonych w tabeli 2, jeżeli:
 - zapłaciły za papiery wartościowe, waluty obce lub towary przed ich otrzymaniem lub dostarczyły papiery wartościowe, waluty obce lub towary przed otrzymaniem za nie zapłaty oraz
 - w przypadku transakcji transgranicznych, upłynął jeden lub więcej dni od czasu dokonania tej płatności lub dostawy.

Środa, 28 września 2005 r.

Tabela 2: Wymagania kapitałowe przy dostawach instrumentów do rozliczenia w późniejszym terminie

Rodzaj transakcji	Do pierwszej wykonanej wg umowy płatności lub dostawy	Od pierwszej płatności lub dostawy do czterech dni po drugiej płatności lub dostawie, wykonanych według umowy	Od 5 dni roboczych po drugiej wykonanej według umowy płatności lub dostawie aż do wygaśnięcia transakcji
Dostawa instrumentów do rozliczenia w późniejszym terminie	Brak narzutu kapitałowego	Tak jak dla ekspozycji	Pomniejszenie funduszy własnych o wartość przekazaną wraz z bieżącą ekspozycją dodatnią

3. Stosując wagę ryzyka do ekspozycji z tytułu dostaw z późniejszym terminem rozliczenia, traktowanych zgodnie z kolumną 3 tabeli 2, instytucje korzystające z metody określonej w art. 84-89 dyrektywy 2006/.../WE mogą kontrahentom, wobec których nie posiadają żadnych innych ekspozycji zaliczonych do portfela niehandlowego, przypisywać współczynniki PD na podstawie zewnętrznego ratingu takich kontrahentów. Instytucje korzystające z własnych oszacowań strat z tytułu wystąpienia niewypłacalności (LGD) mogą dostawom z późniejszym terminem rozliczenia traktowanych zgodnie z kolumną 3 tabeli 2, przypisać LGD określone w załączniku VII część 2 ust. 8 dyrektywy 2006/.../WE, pod warunkiem, że współczynnik taki przypisują wszystkim tego rodzaju ekspozycjom. Jako rozwiązanie alternatywne instytucje korzystające z metody określonej w art. 84-89 dyrektywy 2006/.../WE mogą stosować wagi ryzyka, określone w art. 78-83 tej dyrektywy, pod warunkiem, że stosują je do wszystkich tego rodzaju ekspozycji, lub też do wszystkich ekspozycji mogą stosować wagę ryzyka 100 %.

Jeżeli kwota ekspozycji dodatniej wynikająca z transakcji dostaw z późniejszym terminem rozliczenia jest nieznaczna, instytucje mogą do takich ekspozycji stosować wagę ryzyka 100 %.

4. W przypadku całkowitej awarii systemu rozliczeniowego lub rozrachunkowego, właściwe organy mogą znieść obciążenia kapitałowe, o których mowa w ust. 1 i 2, aż do wznowienia ich normalnego działania. Jeżeli w tych okolicznościach kontrahent nie zdoła rozliczyć swojej transakcji nie jest to uznawane za niewykonanie zobowiązania w kontekście ryzyka kredytowego.

RYZIKO KREDYTOWE KONTRAHENTA (CCR)

5. Wymaga się, aby instytucja utrzymywała kapitał z tytułu CCR wynikającego z następujących czynników:
- pozagiełdowe oraz kredytowe instrumenty pochodne;
 - umowy odkupu, umowy z udzielonym lub otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, transakcje udzielenia i zaciągnięcia pożyczek papierów wartościowych lub towarów, których podstawę stanowią papiery wartościowe i towary objęte portfelem handlowym;
 - transakcje z opcją uzupełnienia zabezpieczenia kredytowego opartych na papierach wartościowych lub towarach; oraz
 - transakcje o długim okresie rozliczeń.
6. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 7-10 wartości ekspozycji oraz kwoty ekspozycji ważone ryzykiem dla tych ekspozycji oblicza się zgodnie z przepisami tytułu V rozdział 2 sekcja 3 dyrektywy 2006/.../WE, przy czym odniesienia do „instytucji kredytowej” w tej sekcji należy interpretować jako odniesienia do „instytucji”, odniesienia do „dominujących instytucji kredytowych” jako odniesienia do „dominujących instytucji”, oraz odpowiednio do tego interpretować wszelkie terminy z nimi związane.
7. Do celów ust. 6:

Załącznik IV do dyrektywy 2006/.../WE uznaje się za zmieniony poprzez dodanie po ust. 8 sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;

Załącznik III do dyrektywy 2006/.../WE uznaje się za zmieniony poprzez dodanie po tabeli 1 następującego tekstu:

Środa, 28 września 2005 r.

Aby określić wielkość przyszłej ekspozycji kredytowej w przypadku swapu przychodu całkowitego oraz swapu ryzyka kredytowego z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych, wartość nominalną instrumentu mnoży się przez następujące wskaźniki procentowe:

- W przypadku zobowiązania referencyjnego, które prowadząc do ekspozycji bezpośredniej instytucji, byłoby pozycją o obniżonym ryzyku w rozumieniu załącznika I: 5 %;
- W przypadku zobowiązania referencyjnego, które prowadząc do ekspozycji bezpośredniej instytucji, nie byłoby pozycją o obniżonym ryzyku w rozumieniu przepisów załącznika I: 10 %;

Jednak w przypadku swapu ryzyka kredytowego instytucji, której ekspozycja z tytułu zamiany stanowi pozycję długą w instrumencie bazowym, zezwala się na zastosowanie wartości 0 % do potencjalnej przyszłej ekspozycji kredytowej, chyba że transakcja ta podlega procedurze rozwiązania z chwilą stwierdzenia niewypłacalności podmiotu, którego ekspozycja z tytułu swapu stanowi pozycję krótką w instrumencie bazowym, mimo że w ramach tego instrumentu nie nastąpiło jeszcze niewykonanie zobowiązania.

W przypadku gdy kredytowy instrument pochodny zapewnia ochronę uruchamianą w następstwie „*n*-tego niewykonania zobowiązania” w ramach określonej liczby zobowiązań bazowych, o tym, który z powyższych wskaźników procentowych ma zastosowanie, decyduje wartość zobowiązania o *n*-tej w kolejności najniższej jakości kredytowej, określonej poprzez ustalenie, czy zobowiązanie to byłoby pozycją o obniżonym ryzyku w rozumieniu załącznika I, gdyby zostało przyjęte przez daną instytucję.

8. Do celów ust. 6 podczas obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem instytucjom nie zezwala się na stosowanie metody uproszczonej ujmowania zabezpieczeń finansowych, określonej w załączniku VIII część 3 ust. 24-29 dyrektywy 2006/.../WE w kontekście uznawania skutków zabezpieczenia finansowego.
9. Do celów ust. 6 w przypadku transakcji odkupu oraz transakcji udzielenia lub zaciągnięcia pożyczek papierów wartościowych lub towarów zaksięgowanych w portfelu handlowym wszystkie instrumenty finansowe i towary, które kwalifikują się do objęcia portfelem handlowym, można traktować jako uznane zabezpieczenie. W odniesieniu do ekspozycji z tytułu pozagiełdowych kredytowych instrumentów pochodnych, zaksięgowanych w portfelu handlowym, za uznane zabezpieczenie można również przyjąć towary kwalifikujące się do objęcia portfelem handlowym. Do celów obliczenia korekt z tytułu zmienności, w przypadku gdy takie instrumenty finansowe lub towary, które nie zostały dopuszczone zgodnie z załącznikiem VIII dyrektywy 2006/.../WE stanowią przedmiot udzielanej pożyczki, są zbywane lub przekazywane, bądź też stanowią przedmiot zaciąganej pożyczki, są nabywane lub przyjmowane jako zabezpieczenie rzeczowe lub w innej formie w ramach takiej transakcji, a instytucja wykorzystuje metodę korekt z tytułu zmienności opartych na metodzie „nadzorczej”, zgodnie z załącznikiem VIII część 3 do tej dyrektywy, traktuje się je w taki sam sposób jak akcje nieobjęte głównym indeksem, notowane na uznanej giełdzie.

W przypadku, gdy instytucje stosują korekty z tytułu zmienności oparte na metodzie „oszacowań własnych”, zgodnie z załącznikiem VIII część 3 do dyrektywy 2006/.../WE w odniesieniu do instrumentów finansowych lub towarów, które nie zostały dopuszczone zgodnie z załącznikiem VIII tej dyrektywy, korekty z tytułu zmienności obliczane są dla każdej indywidualnej pozycji. W przypadku, gdy instytucje stosują metodę wewnętrznych modeli określoną w załączniku VIII część 3 dyrektywy 2006/.../WE, tę samą metodą mogą stosować w portfelu handlowym.

10. Do celów ust. 6, w odniesieniu do uznawania umów ramowych o wzajemnej kompensacie zobowiązań obejmujących transakcje odkupu lub transakcje udzielenia lub zaciągnięcia pożyczek papierów wartościowych lub towarów lub inne transakcje oparte na rynku kapitałowym, uznaje się kompensację zobowiązań z różnych pozycji objętych zarówno portfelem handlowym, jak i niehandlowym, jeśli kompensowane transakcje spełnią następujące warunki:
 - a) wszystkie transakcje podlegają codziennej wycenie według wartości rynkowej; oraz
 - b) wszelkie pozycje stanowiące przedmiot zaciąganej pożyczki, nabywane lub przyjmowane w ramach takich transakcji mogą zostać uznane jako uznane zabezpieczenie na mocy przepisów zawartych w tytule V rozdział 2 sekcja 3 dział 3 dyrektywy 2006/.../WE, przy czym nie stosuje się wówczas przepisów ust. 9 niniejszego załącznika.
11. W przypadku gdy kredytowy instrument pochodny objęty portfelem handlowym stanowi część wewnętrznego instrumentu zabezpieczającego, a ochronę kredytową uznano zgodnie z dyrektywą 2006/.../WE, ryzyko kontrahenta z tytułu tego instrumentu uznaje się za zerowe.
12. Wymóg kapitałowy wynosi 8 % sumy kwot ekspozycji ważonych ryzykiem.